

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

§. VI. An ad rationem meriti sit necesse nostram voluntatem conformari
divinæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

S. VI.

An ad rationem meriti sit neccesse nostram voluntatem conformari Divinae?

670. **V**oluntas divina ex S. Th. 1. p. 2. q. 19. art. 11. & 12. communiter recepta est duplex: una signi, altera beneplaciti: hæc realiter inest DEO, eaque prosequitur aliquod bonum, aut aliquod malum averfatur. Voluntas signi est illa, quæ realiter non est in DEO, sed est effectus aliquis creatus, non quod DEUS per illum effectum significet se interne habere voluntatem (sic enim signum illud foret falsum) sed quia effectus ex voluntate procedens dicitur voluntas eo modo, quo punitio DEI nos castigantis est signum voluntatis irascentis, qualem tamen non habet DEUS. Ejusmodi voluntas indicatur sæpè in prophetijs comminatorijs, in præcepto dato Abrahamo de occisione filij, quam tamen DEUS saltem efficaciter non voluit, voluit tamen efficaciter ut Abrahamus concipiat ferium a nimum Filium DEO immolandi.

Rectè monet Izquierdo de DEO D. 34. num. 143. cum voluntate signi semper adesse voluntatem beneplaciti, quæ DEUS causat ipsum signum (esto non detur voluntas quam signum indicat) sic causavit in Abrahamo heroicam illam resolutionem, ac sibi in ea complacuit.

Voluntas nostra cum divina potest

se conformare tripliciter juxta D. Th. 1. 2. q. 19. art. 10. primò volendo id, quod DEUS cupit nos velle; sic se Abraham in casu immolandi filij conformavit divinæ voluntati, hæc etsi voluerit occisionem filij, voluit tamen ut Abraham habeat voluntatem occidendi. Hanc voluntatem apud Vasq. 1. 2. D. 72. num. 1. solent appellare in genere causæ efficientis: cupit autem nos aliquid velle DEUS, vel approbando, vel consulendo, vel precipiendo. Secundò in volito materiali, volendo idem objectum, quod vult DEUS; hæc conformitas dicitur in genere causæ materialis, seu ex parte materiæ circa quam. Tertiò, in volito formali, seu in ratione volendi, ut dum id, quod volumus, volumus propter eandem rationem, seu eundem finem, propter quem vult DEUS: hæc conformitas vocatur in genere causæ finalis.

Conveniunt omnes teste Vasq. num. 10. nos non obligari, ut nos conformemus divinæ voluntati in re volita, ut positivè de ea gaudeamus, sed sufficit de voluntate DEI non tristari.

Videndum igitur est, an liceat oppositum velle voluntate vel efficaci conando ad illud, vel simplici, nempe tristando de eo, seu displicendo in illo, quod DEUS vult? Porro noster affectus potest com-

parari cum divina voluntate, vel antecedente, vel concomitante, vel consequente.

671. Qæres primò: an, quando DEUS decrevit efficaciter aliquid fieri sine concursu nostri liberi arbitrij in nobis, aut in alijs, supposita talis decreti notitiâ, nostra voluntas debeat conformari divinæ in re voluta, ut non possimus sine peccato velle efficaciter oppositum, seu conari ad oppositum, aut orato postulare oppositum.

Respondeo affirmativè cum Vasq. num. 11. Ratio est: quia talis conatus est stultus, irrationabilis, ac impius utpote intendens, quantum est de se, DEUM facere mutabilem, quod est grandis impietas.

Dixi *suppositâ notitiâ*, quia hæc seclusâ licitus est conatus in oppositum: sic conamur licitè declinare morbos per medicinas, occurrere flagellis DEI &c. quia non constat, quod velit DEUS voluntate absolutâ, ut similia patiamur, sed præsumere possumus, quòd sub conditione si precibus, & pœnitentia non averterimus.

Amplia primò, responsum, nos non posse licitè conari ad oppositum illi, quod DEUS voluntate absoluta consequente, seu occasione acceptâ ex creaturis statuit, qualiter est decreta mors corporalis, mortuorum resurrectio, pœna æterna. Herinx D. 3. unde non possumus velle, ut nunquam quis moriatur, possumus tamen remedijs velle retardare illam, nisi constet DEUM velle sine ullo remedio cum mori Vasq. n. 15.

Amplia secundò, ad voluntatem

DEI antecedentem præceptivam operum dependentium ex nostra libertate.

Ratio: quin talis voluntas antecedens divina nos obligat ad volendum, id quod præcipit, sed conari ad id, quod opponitur voluntati divinæ præcipienti est peccatum utpote contra rectam rationem. Dixi *præceptivam*, nam voluntati consultivæ, seu Consilij Evangelicis non tenemur nos conformare positive.

672. Quæres secundò: an licite possimus resistere voluntati divinæ concomitanti nostrum consensum, qualis voluntas est illa, quam habet nobiscum cooperando.

Respondeo affirmativè cum Vasq. num. 12. quia, inquit, voluntas DEI efficax circa opera nostra libera non est antecedens, seu non prævenit nostram, sed hanc comitatur relictâ nobis libertate in utramque partem, & ideo nulla fit irreverentia DEO, in quamcunque partem conemur, dummodo simus conformes voluntati antecedenti præceptivæ: & nisi foret licitum resistere voluntati comitanti sciens ex revelatione futurum suum peccatum, non posset licite illud conari evitare; proinde Divus Petrus peccasset, si fuisset conatus Christum non negare, siquidem DEUS habuit voluntatem, concomitantem, qua decreverat concursum ad substantiam actûs negantis Christum.

Hinc deducitur eum, cui revelata esset damnatio adhuc posse, imò teneri impedire suam damnationem conando rectè vivere usque ad finem vitæ, quia damnatio non est futura ex solo decreto DEI antecedente, sed ex consequente, nempe supposito peccato ex nostra libertate

rate futuro, quam tenemur retrahere à peccato. Vasquez *num.* 16.

Nihilominus eo in casu esset illicita petitio auxiliij efficacis usque ad vitæ finem, quia petens conaretur decretum DEI efficaciter frustrari, Vasq. addens *n.* 18. revelationes de propria, aut aliena damnatione ut plurimum esse comminatorias, non absolutas eâ intentione factas, ut meru sententiæ fiat conversio: & tunc est licitum petere auxilium præveniens etiam efficaciter. Hactenus dicta procedunt de nostra voluntate efficaci, & conatu ad se conformandum divinæ voluntati. Restat dicendum de affectu, seu voluntate simplici, & inefficaci.

673. Quæres igitur tertio, an sit necesse, ut nos per affectum simplicem conformemus divinæ voluntati in voluto materiali, seu in re, quam ipse facit, proinde quidquid ipsi placet, etiam nos affectu simplici approbemus?

Respondeo negativè cum Vasq. *c.* 4. *num.* 18. Ratio quia conformitas nostræ voluntatis cum divinâ solum petit, ne adversetur illa huic; sed etsi non placeat id nostræ voluntati, quod divinæ placet, nostra non adversatur, si nostra tristeretur sub una ratione de re à DEO volita sub ratione diversa, ut si displiceat nobis se-rehitas aut pluvia, aut alia mala, quia nobis noxia, DEO autem placeant propter rationem justitiæ, finemve alium, ut enim sibi adversentur voluntas DEI, & nostra, debent ferri in idem sub eadem ratione, seu motivo: patet id in Christo, cui mors displicebat sua, quæ tamen placebat voluntati divinæ, videlicet sub diversa ratione.

674. Quæres quarto: an necesse sit

R. P. Karh. Diss.

ad conformitatem voluntatis nostræ cum divinâ, ut nos conformemus in voluto formali, hoc est, ut ex eodem fine, ob quem ipse vult, etiam nos velimus?

Respondeo nostram voluntatem se debere conformare divinæ in voluto formali non positivè, sed negativè, id est, ut nobis non displiceat ordo divinæ providentiæ, ob quem vult res fieri.

Ita Vasq. *num.* 20. Ratio primi: quod secluso præcepto sufficiat operari ex quovis motivo bono. Ratio secundi: quod ordo divinæ providentiæ sapientissimè constitutus sit, ergo displicentia de eo est contra rectam rationem. Unde Vasq. dum D. Augustinus dicit, impium esse, cui displicet divina providentia, ait esse intelligendum non dere, quæ fit à DEO providentiâ suâ, sed de ordine, propter quem eam facit.

His non obstantibus laudabile est, ut nos voluntati divinæ conformemus tam in voluto formali, quam materiali, hæcque conformatio nunquam potest esse mala, dummodo idem, & ob eandem rationem velimus, quod vult DEUS; idemque ac sub eadem ratione nobis placeat. Ita Vasq. *num.* 25.

Dices ergo Judæi non peccassent desiderando mortem Christi, si desiderassent ob redemptionem generis humani, sic enim fuissent conformes in objecto materiali, quod erat mors Christi à DEO volita, & in objecto formali.

Respondeo cum Vasq. *num.* 26. negando consequentiam. Ad probationem nego fore conformes in objecto materiali, materiale enim à Deo volitum fuit, ut Christus patienter toleret mortem, secus ut ipsi Deo eam inferret, hoc enim fuit peccatum.

Sss

§. VII.